

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝ

ΕΛΛΑΣ

ΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 63 (10)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1909

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΚΡΗΤΕΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ
(Φωτογραφία του εν Χανίοις φωτογράφου κ. Γ. Μεγαλοκωτόμου)

„ΕΛΛΑΣ“		ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ		ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ	
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΑΙΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ		Ετήσια		Αγγελιαί και Διαφημίσεις Δεπ. 30 ο στίχος	
ΟΤΑΕΜΙΑ αττικής προς έγγραφην συνδρομητών λαμβάνεται ως' φθιν, εάν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.		Εσωτερικού Δρ. 5		Ανοικτή 'Αλληλογραφία. > 25 >	
Η σειρά του Α' έτους πωλείται εις τὰ γρα- φεία μας αντί 5 δρ. εκτός των ταχυδρομικών ετινα είναι Έσωτερ. 50 λ. Έξωτ. 3 φρ.		Εξωτερικού Δρ. 8		Καταχ. Τραπεζών και Ε- ταιριών Δρ. 1.00 >	
		Ρωσσίας Ρούβλια 3			
		Αμερικνής Δολλάρια 2			
		Αι συνδρομαί αρχίζουν και λήγουν ολανθήποτε έποχην του έτους.		Τα φιλολογικά δημοσιεύματα καταχωρούνται δω- ρεάν, με την σειρά των, αν εγγραφούν. Ο δέον να δημοσιευθή το έργο του άμισθως και να μη περιμένη την σειράν, κρίνεται υπό έπολογισμ. προς λεπτά 5 καθ' έκαστον στίχον (εκ 35 στοιχείων).	
		Η προπληρωμή είναι όρος απαραίτητος. Αν δεν ληφθῇ το αντίτιμον, δεν αποστέλλεται το φύλλον.		Όταν λήξη η συνδρομή, η αποστολή του φύλλον διακόπτεται, χωρίς καμίαν ειδοποίησιν προς τον συνδρομητήν.	

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Εάν τα αρχαία Διονύσια άνίσταντο παρά το
οινοβαρές άστυ, εάν έβλεπον τον νωθό αλκο-
φόρο του θεού και την πάγκραλον επί λατρεία
και ευσεβεία εορτήν, θα άνηφύτο εις την συνεί-
δησιν ημών ως πάλοι ο Όλυμπος. Ο άνθρωπος
της σήμερον εινε ο άχθοφόρος, ο διασχίζων μετά
του φορτίου του άρχαίου χορόν ή σεμνήν εορ-
τήν. Η περίοδος αυτή ουτε τα Διονύσια ομοιά-
ζει, ουτε του Κρόνου την παιδικήν βασιλείαν,
άλλα του όνου την εορτήν. Την καθιέρωσεν ως
λόγον του κράτους ή γαληνοτάτη δημοκρατία
του Άγίου Μάρκου, άρχεισάσας ούτω το φρό-
νημα, ώστε και ότε κατελύθη, ή πόλις έρωτα-
γωγίθη και εώρτασε και την έλευθερίαν απέχ-
ρυσεν.

Ουδένος μέγας και φθονώ την φιλέορτον
ζωήν εορτάζω και μετά της πόλεως ζώ και
άπόλλυμαι. Άλλ' όταν υπό την ευσεβείαν άπαντά
των δημοσίων ήθων ή έκλυσιν και ή κρατάλη
ανά πάσαν έκλογίην και δημαιορείαν, όταν ο λαός
εορτάζει, εξαίρετος τότε εορτάζει ο βασιλεύς. Είς
των Βουρβούρων έλεγεν δια τρία F άπέτελουν την
εδαιμονίαν των Λαζαρόνων του,

Feste, Farina, Farca.

Επειδή όμως ουδέν ανθρώπινον μοί εινε άλ-
λότεριον και μετά των Λεόντων και έγω Λέριος, ή-
κολούθησα της Κυριακής τον συναγεμύν, άπομι-
μωμενος την παραφορήσιν της πόλεως, εισελ-
θών δε ως ή άλωτής του μύθου εις οικίαν ύ-
ποκρινού, έξήτησεν και ύπεδύθη προσωπίδα
και κυρβάσιον Καλενδών συνταγματικού. Άλλ' ο
υποκριτής άναυδών προσηγγίζη άντι δραχμής
να με μεταβάλῃ από βομβυκος εις χουσαλίδα,
προσέειπεν οτι και αί 'Αθήναι, άς έχω πρότυπον,
μετ' ευτελείας επιλοκάλλουν. Μοι επέδειξε πρώ-
τον στολήν στρατηγικήν, άλλ' έγω, ειπον, δεν δύ-
ναμαι να υποκριθώ τοιοῦτον άνδρα, άπολεμος
ών και την πορείαν προσέφρων κατά τον Εύαγ-
γελιστήν.—Εχεις, άπεκρίνατο, άκριβώς τα προ-
σόντα του στρατηγού και άτόπως θα υποκριθής
σεαυτόν και τας ίδίας σου άρετάς. Έγω μίαν
στολήν ναυαρχού, λάβε αυτήν.—Δέχομαι, ειπον
μακράν της θαλάσσης, ουτε ναυτίαν πάσχω, ουτε
χορεού.—Τότε ουτε τους άλλους δύνασαι να υπο-
κριθής. Λάβε στολήν διπλωμάτου και τριγωνίσας
την κεφαλήν σου, από προθήκης χουσοχόου γενοῦ
περιόπτως.—Προμύμι μάλλον νύμφης άμύρισην,
καίτοι τα των γεναίων μοι εινε άγνωστα.—
Πλανήσαι, άρχε! το άρρεν σήμερον, το άρρεν
υπό τας φίλνσας. Η εορδή εινε σχήμα της 'Α-
φροδιτης ή βασιλεία κατελύθη. Ύποτονδού-
ζων δε προσέθηκε: Το πρόσωπον, Κύριε, εινε
της νύμφης ή προσωπίς' ως ο χαμαίλευν στε-
ρούμεθα ίδιου χρώματος, κοκκινίζομεν ως αί κό-
ρεις και προσκινίζομεν ως αί κάμποι. Η γυνή, φε-
ρεται, ως το ήλιοτρόπιον συνάγει ή άνοίγει τα
φύλλα, φιλάρεσκα και φίλαντα αισθήματα εγεί-
ρουν εις το στήθος της λαίλαπα εκρίζουσιν δέν-
δρα. Τόδε επί του εξώστου την κόρην εκείνην ούδέν
κατοπτρίζει όσον ψυχής κάλλος και άγλαϊαν το
πρόσωπον της, άλλ' όμως εκ των ευαγγελικών άρε-
των την μὲν πίστιν προδίδει, παρέχει την έλπίδα,
άρεταίκα το έλεος. Ο άνήρ δεν υποπίπτει όσον και
ροιάς άνδρος άπατή. Το κακόν ενεδρεύει υπό το
φίλημα όσον και εις των όρέων τας διαβάθρας.
Άγομενέορτην προσωπίδαφρον δια παντος τοῦ
βίου, αυτή δε ή εορτάζομεν φαιδρύνει την ύπό-
κρισιν. Άκολούθει με, κύριε. Ταῦτα ειπὼν διέ-
σχιστο το πλῆθος, έγω δὲ τον ήκολούθησα, έωσού
έστημεν προ μεγάρου εκ τριών έπαλλήλων τε-
τραέδρων, ως Ιαπωνικός ναός μετά προτυλαίων
Έλληνικῶν.—Αήτη, ειπεν, εινε ή αποθήκη μου.
Έχω διακοσίον ειδὼν προσωπίδας και άμυρί-
σεις εν σοί κείται ή έκλογή.

Θέλω, ειπον, προσωπίδα άνδρός φιλοπάτρι-
δος.—Ζητείς, οτι πάντες ύποδύνονται, χιτώναι κοι-
τωνίτην.—Έστω, θέλω έφροσίδα βασιλικήν, διά-
σημα και σάλλινγα, ει δυνατόν, παρά τας εξόδους.
—Ταῦτα, ειπεν, έξηνητήθησαν, έγω δὲ αὐτὸς άγο-
ράζω.—Αυτοῦμαι, ειπον, μέχρι θανάτου, δέχομαι
όμως και άρχιπερίοχου, ει δὲ και τοῦτο δύσκο-
λον, και ήγουμενόν, και υπό ευσεβείας ως κηρός
τήκομαι.—Εάν πιστεύης τον άγιον Βόριν, ούδέν
δύσκολον' εδὼ όμως εὐθιγὸν οικονομῶν και έπι-
τροπῶν, οί όποιοι πνέουσιν το άρωμα της Πίστης.
—Προτιμῶ, ειπον, ύπερ πάσαν άλλην μεγάλον άν-
δρός.—Μέγα αἰτεῖς' εἶπον μίαν, άλλ' αυτή εδόθη
άντι πεντακοσίων εκατομμυρίων.—Ω Θεοί και
Πλούτες, ως τρωβόλημιόν το τίμημα! Τότε δὸς
μοι οήτορος και βήμα, ει δυνατόν και Πινύκα.—
Έγω πολλάς, λάβε την φυσίγανθον εκείνην, ή την
άλλην, ής ή οἱς ομοιάζει κέδρον του Λιβάνου δι-
δομι σοι δε και το βήμα δωρεάν' θού αὐτό επί
τροχῶν και φέρον, όπου αν ή γλώσσα καταξέξη
τον λόγον, έπίτροχος. Ταῦτα ειπὼν, προσηλάθη
μοι, ήσθάνθην δε το βλέμμα του βραδέως φέγον
ως φάκος εκ χρυσάλλου συγκνητόν τας άκτίνας.
Ψήφισας το βήμα, ήφανίσθη υπό το πλῆθος' έγω
δὲ εὐρέθην πρό του Θεοδοσίου κριθίνος Δημο-
σθένους.

Καταληφθείς εκ νέου υπό νόστου προς τον 'Α-
ραβα Καλενδών, ύπεδύθη την κύρβασιν και
εχώρησα προς την εξέδραν έρ' ής έδικάζον, ως
άρεοπαγίται στεγανόν, οί Κρονσόλοιωνες. Προς αὐ-
τούς ώσαύτως έσπευδεν άνήρ και ήππος συμμυρεῖς,
το δε ὅλον ζῶον εστρέφετο περι τον ξέονα του ως
ελεξ. Μία σφύρα, ως εκάλυπτο, ήκει διά τους δύο,
δύο δε κεφαλάι' μόλις άπέτελουν μίαν συνείδη-
σιν. Άλλὰ πρό αὐτοῦ φορητός πενίας, ύπόβρεκτος,
πανταχόθεν εκχυθείς, συνώδεον την καμήλαν, το
ζῶον της ερήμου' και άπ' αυτής κατέπιπεν
όδοντο ρυταρά, ύπομέλαινα. Δεξιᾷ αὐτῆς ειχε χα-
ραχθῇ ο αριθμός 1862, αριστερᾷ ο αριθμός 140,
επί δε της βύου έφερε δίκην φορτίου τον αριθ-
μόν 800 εκατομμύρια. Πρὸς Χαρίτων, ειπον,
τοσοῦτον έδυστυχῆσεν ή 'Ελλάς, ώστε το διαμύ-
ριον της ερήμου παρεμεινεν υπό εἰσεχθῆ παρά-
στασιν, σύμβολον όκνου και πείνης; Άναπληθῆρας
ελαβον αὐτήν από της σιαγόνης και έστην και
άπήγγειλα πρό της εξέδρας τους στίχους τούτους:

Τὴν κεφαλὴν με φίλια
καὶ ἄγρια γεμάτην
Προσέθηκε καὶ ἡ Καμήλα
χορὸς τὸν καμηλάτην.
Μὴ οὐτος μετεβλήθη
εἰς ἀνθρωπίνην ἰσιν;
Ἡ νύμφος παρητήθη
πρὸν λάβῃ τὸ βραβείον;
Λαὸς τὴν συνοδεῖται,
οὐτὰ πόρτιον τὸν ξένου,
καὶ ἐπ' αὐτῇ χορεύει
ὁ διάβολος κρυμμένος.
—Σὲ γινώσκωμεν, εἶπε μία φωνή.
—Καὶ ἐγὼ ὑμᾶς, ἀπὸ τοῦ 1880.

Πάροικος

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ

Παρθένα, ο θάνατος σου τώρα ευφραίνει
Με πικρά λόγια τον κακὸν τῆ γλώσσα,
Κι' έκείνοι πού σε κλάψαν πεσμένη
Πόσα γιά σένα έχουν να 'πούνε, πόσα!

Μά τώρα εσύ μη θλίβεσαι στο βδδός
Του όνειρου σου του αἰώνιου, μήν ταράξης
Στό νεκρωμένο σου παρθένο στήθος
Τὴν αἰλουτή καρδιά, κι' άναστενάξης.

Γιατί τα μνήματα όλα δὲ ν' άφήσουν
Τὴν προαιώνια τους φωνή κι' εκείνα
Κι' εἶσι άφωνα σὲ σένα θά ληλήσουν;
Παρθένα, χλωμή κι' άσπρη σάν τὰ κρίνα,

Άκου κι' έμάς, πού αάλευτα μᾶς δίνει
Ο' ένας στον άλλον αἰῶνα, εδὼ πέρα
Στῇ γῇ κατάμαυρη σκιάν άφινει
Καὶ το λευκότερο ἀπ' τὰ σύννεφα τοῦ άγέρα!
Αθήνα Νίκος Μαρσέλλος

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Έτυχε νά ευρίσκομαι εις ένα δημόσιον χορευ-
τικόν κέντρον το έσπείρας, καθ' ο' έπρόκειτο νά γίνη
ή έκλογή της Βασιλίσσης, ήτις την επομένη θά έ-
λάβανε μέρος εις την ύπανθίσαν παρεόλιν και έ-
μμελε νά συναγωνισθῇ με τας άλλας Βασιλίσσας των
λοιπών χορευτικῶν δημοσίων κέντρων, προς όριση
νέην έκλογήν της Βασιλίσσης των Βασιλίσσων.
Η εξέλεγκική έκ της έκλογῆς ταῦτης έυροστί
είχεν άνατεθῇ εις τινας παρευρισκομένους δημοσι-
γράφους, οί όποιοι και εγκαθιδρύθησαν με τας ύπο-
ψηφίστας εις το κεντρικόν μεγάλον θεωρεῖον, εις οῦ
το βάθος εκάθησα και έγώ, διά νά παρακολουθῶ
έκ του σκηνῆς τας συγκινήσεις των ύποψηφίων.
Ένας σφαιροειδής και άεικίνητος ήθος, άμα
τῇ ένάρξει της τελετῆς αὐτῆς, παρουσιάει όμοια-
σιν μίαν έκδοσιν των άριστιῶν εις το κέντρον, όπερ
υπόδειγμα εν φωνῇς και άλλήλαμοις το έκδοσιν
εκπαινούμενον όνομα. Καὶ αἱ άρισταί, παραιτα-
μένη τις το εμπροσθεν του θεωρείου μέρος με χα-
ριεπρόσβον χαμόγελο, το όποσον μου ενθυμίζει
να κλασικά μελιδράματα των εν άλλον ειδῶν εκλογῆς
άρρετων συναδέλφων των, προσπαθοῦν νά λάβουν
όσον το δυνατόν παρρησιόταν έρασιμότητα και φυ-
σιογνωμικήν γλυκύτητα, μηχανεύονται διακοσμή-
σεις έκλογῆς διαφόρους στάσεις διά νά άναδείξουν
άκομη περισοτέρον, οτι ώρασίον έχουσι, μία τον ά-
λαβάστερον βραχίονα, άλλην την εὐτοχίαν ανήμην,
ή τριτὴν ευγνώμονος μισοῦς, και οὕτω καθέξεις.

Δεν εινε όμως δυνατόν νά περιγραφῶν ή συγκί-
νησις και ή άγωνία των ύποψηφίων κατά τας δια-
φόρους της έκλογῆς στάσεις, τά εξακολουθώμενα προς
άλλήλας βλεψίματα άντιθέτας, τά μέχρι μισῶν φθ-
νησια, και ή προστάθεια του νά μαντεύσων τας δια-
θέσεις των ψηφοφόρων των. Έν τῷ μεταξύ δε
προσπαθοῦν νά έχουν την γνώμην της έκδοσῆς,
όπως οὕτω εκ του μέρους κερδῶν και διά το άπο-
τέλεσμα του όλου. Πλήν ή έπιτορική τηρεῖ έκλισην
σκήν. Αἱ κινήσεις αντίπαλοι ήσαν δύο. Καὶ ο' άγόν
προχωρεῖ. Τά αποτελέσματά των ήσαν οἱα τά άναμε-
νώμενα. Έκ των δύο κυρίας, άντιπάλων ή μία ήτο
μελανοφθαλμος ξανθή, γαλακτινῆς χροῖτος, με εὐ-
γαμμίαν και κανονικότητα σώματος, άλλα με δια-
τά βροηθικά της τέχνης δεν ειχε κατορθώσῃ τ' ά-
ποκρινθῶν αἱ τοῖς τοῦλάχιστον δεκαετηρίδες της; ή
άλλη, καίτοι ύπελείπετο της πρώτης εις την χάριν
και την κανονικότητα, ειχεν όμως ὑπό αὐτῆς το ο-
πιον της άνθηρας νεότητος, με το όποιον κ' ένίκησε.
Δεν έχετε ιδεάν πόσον ένυπνήθη την ήρηθῆσαν
και άρχίζουσιν ήδη νά έπισκιάζεται καλλονήν αὐ-
τήν, ήτις μετά την ήττάν της δίδουμος και ρεμβό-
δης άπεσθῆθη, άναπολούσα ὅπως παρθενοῦσας έπ-
τυχίας και θριάμβους της, βλεπούσα δι νά πάντα
εις τον κόσμο αὐτόν έχονται και άνευχῶς παρέχ-
ονται άνευστερητέι. Η νεότης εἶναι πάντα νεότης.

Ο Μόνος.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΠΑΘΗ

Τό βιολί εινε άναντηρώτως ο βασιλεύς των
όργάνων. Πρέπει όμως νά παιδεύεται και από
πρίγκιπα της Τέχνης!

Πολλάκις άντήχησαν εν τῇ αἰδούσῃ τοῦ Ψ-
δεῖον μας οί γλυκεῖς τόνοι του μαυικού τοῦτον
όργάνου, ούδέποτε όμως ὑπῆρξαν τόσον ισχυροί,
τόσον ὑψηλοί, ούδέποτε αἱ χορδαί αὐτοῦ έδονή-
θησαν με τόσσην δύναμιν, με τόσον πάθος υπό το
τόσον μεγάλο καλλιτέχνην.

Πάντα τα προτεργατικά τελείον βιολιστοῦ κέ-
κτιται ο Έλλην μουσουργός Σπάθης!
Style άπλουν και άπέριτον, εν ταῦτ' όμως
και παθητικώτατον, μηχανισμόν πλουσιώτατον,
μεγάλην δε personalité. Αισθάνεται τις άμέ-
σως οτι ευρίσκεται άπέναντι μουσικῶν έμπνευ-
σμένων και οὐχί άπλως πρό πιστοῦ διερχομένου
τόν άριστοτεχνικῶν της Τέχνης. Μεθ' όποιος
τῷ όντι δυνάμειος έξετέλεστο το περιφέρημον «Con-

certo» του Bruch, καθώς και το «Rondo ca-
pricioso» του St Saëns!
Έκείνο όμως, το όποσον διακρίνει ιδιαίτερος
τόν κ. Σπάθην εινε τα θαυμάσια *piuissimo* και το
velocité di son.

Με πόσην άνέκφραστον γοητείαν έπαιξε το μι-
κρόν άριστοτεχνικόν του Drilla «Souvenirs» κα-
θώς και το «Traumerei» του Schumann, άνα-
μνηστικόν ήμιν, ως εν όνειρω, γλυκυτάτας του
βίου στιγμάς! Άλλὰ και ή «Bomane» και ή χα-
ριστάτη μουσική του κοινού μέτρου.

Διασπαστή άποδεδωσιν έγένετο εις τὸν νεαρόν
καλλιτέχνην, όστις προσηνεστάτος ηῡχαρίστησε
την ὑπερήλικήν αἰδουσαν, εκτελέσας τά δύο άλλη-
λομήτα άριστοτεχνικά «Traumerei» και
«Souvenirs», περὶ ὧν άνωτέρω ὁμιλήσαμεν.

Η έκδοσὶς του Ψδεῖου έλαβεν επίσης μέρος
εις την συναυλίαν, συνοδευσάσα τον Έλληνα
καλλιτέχνην και εκτελέσασα την «Εισαγωγήν»
του Freixhütz, τὰ «Souvenirs» του Jehin και
με πολλήν επιτυχίαν την «Arlesienne» του Bizet.

Α. J. M.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Και παρὰ της κυρίας Ν. Παπαδοπούλου, του ταγ-
ματάου του Πυροβολικού, ένθυμοτάτη χορευτική
προσπαθῇ το παρθεῖον Σάββατον.

Μεταῦ των παρευρισθῶν ήσαν και αἱ δεσποι-
νίδες Μανροῦσους, Καθενιώτου, Κόντου, Οικονό-
μου, Μ. Μανροῦση, ή δὴς Καρυντινῶ, ή δὴς
Μικαῖλου, Ραζήκοινας, Βαροβανίδου, Περατῆ,
Ζαχαροπούλου, και αἱ άδελφαί Παπαδοπούλου. Κατά
τά διαλείμματα άπήγγειλαν οί κ.κ. Ν. Απαθιώτης,
Β. Ζήνων και ο ύποψηφισμένος, ο όποιος... διέ-
πραξε μερικὰ διότιχα διά τούς παρσιταμένους και
τά άπῆγγειλε τῇ συνοδείᾳ κλειδοκρυμμάτου.

Η προσεπείρις παρσιτάει μέχρι τοῦ μεσονυκτίου
σκηδόν.

Τρικ.

Χορευτικῶτάτη προσεπείρις παρὰ τῇ κυρίᾳ και
τῷ κυρίῳ Κ. Κανάρη και τῇ εὐκαρίᾳ των γεγε-
νησιν της θνητῶς των, συγκεινερῶσας άρκετον
κοινωσύνην, την παρσιτάειν Παρσιτάειν.

Η χαριτωμένη συντροφία κομνηστῆς κυρίας,
της όποιᾳ το άεικίνητον στήμα δεν έσταμάτησεν
όπου ανήμην, καθὼς και το άπαραίτητον μονόκλ, το
όποιον... δεν έφροσάται, μόλις μοῦ επέτρεψαν νά
παρσινῶ εις την αἰδουσαν μεταῦ των πρώτων την
περικαλλή θνητῶτα της οικοδοσούνης δεσποινίδας
Πατισσας με ώρασίον λευκόν φόρεμα, τας κυρίας Ι.
Ζαχαροῦ, με ὅλην πατρίδα, Δεσπ. Μαλαματινῶν με
καρέ, Γεωργιάδου, Ροῦλλο με μαρδο, Πεταλά,
Άρσενίδου, τας δεσποινίδας Βίτσι, Ζαχαροῦ, με
φισικί, Α. Κορδύλη με άσπρα, Φ. Καπορά, Χα-
τεργιανῶν με μαυιν, την δὴς Δαδῆ «Αγλαῖστων» και
Άρσενίδου, Α. Ραζῇ με άσπρα, Χ. Ραζῇ με οῦζ,
Ζαΐτανα, Κ. Χαλμοπούλου, Βοζαντινῶν, Μαντῆ-
βλιν με λευκά, Άποστολίδου με ὅλην, Άραβαντι-
νῶ με άσπρα, και Ροῦλλο εἰσῆλθῃς με άσπρα.

Ο χορὸς ζωρητάτος δὴθηκες μέχρι της ένδε-
κάτης.

—Εἰς τας κομνηστῆς, ροδοχόρους, ήλεκτροφο-
τίστας αἰδοῦσας της κυρίας Ραζῇ, του νομοηχα-
νικοῦ, εν τῇ όδῳ Πισσαῶς, χορευτικῶτάτη προσ-
παθῇ, την παρσιτάειν Τρίτην.

Τα πολιτικῶτα προέμια και τὰ τεράστια κα-
πῆλα των όργων σφοδρῶς αἰσθημένον κυριῶν και
δουλοῦν άποτελοῦσιν έξαισιν άνδοσθῶν διά
τους βλεπτας. Απολαμβάνον το θέαμα αὐτό τῇ
τοῖς προσπαθῇ της ίδιᾳ χαριτωμένης κυρίας, ήν προ-
σπείρα, και ή άπορία χρησιμοποιεῖ το όρατον στήμα,
το όποιον της έδωκεν ή φύσις, εις το νά μοῦ έπο-
δεικνῇ, της προῶν ανήν, τας έξῆς κυρίας και δε-
σποινίδας, αἰτίνας διέχονται ενῶπιόν μου: Κυρία
Κ. Κανάρη με πράσινον βελούδον, Κορδύλη με καρέ,
Α. Γεωργιάδου με άμυρίσων ὅλην *marin*, Ι. Ζαχα-
ροῦ με ὅρατον ὡροσπρίον, Παπαβασιλείου επί-
σης, Μαῖα, και τας δεσποινίδας Α. και Χ. Ρα-
ζῇ, της οικοδοσούνης, αν ή μὲν έφρεσ λευκόν, ή δὲ
ροδοχόρον φόρεμα, Φ. Μαῖα με καρέ, Πικ. Κα-
νάρη με λευκά κι' ένα θαμνίσον παρὰ καπέλλο
νέην *en crin*, Εδν. Ζαχαροῦ με φισικί, Α. Κανελ-
ισσίδου με καρέ, την δὴς Δαδῆ «Αγλαῖστων» ή το
άδελφαί Κορδύλη εἰσῆλθῃς με ὅλην *ciel*, Φ. και Ε.
Πεταῖνα, Η. Ζαχαροῦ, την δὴς Δαδῆ Κορίσση με
άσπρα, Γοναργάκη, Κωνοτούλου με άσπρα, Γεωργί-
αδου.

Καιτοι οἱ κυρίαῖς μόνον διέκοψῃ ο χορὸς, εν τού-
τοις έχον καὶόν τον δεσποινίδας, αν τὰ δὴς άσπρα
και παρσιτάειν τον άποσιωπῶ, ν' άπομυμῶν
εἰσῆλθῃται την Μαρ. Κοσιούλη εις δύο ρόλους της
εις των «Παρθενίων», εν τῷ μίῳ παταγωδῶν
χοροσπονημάτων. Ος προς τον... Νικολέων-Σα-
νίου, δεν εὐφραίνεται, εις έμς τοῦλάχιστον, ουτε λέ-
ξιν νά γράψω.

Μα από τας έντυπώσετάς των διαγραφωθει-
σων επί του «Monde Hellénique» διαλέξωμεν ή το
της παρθενοῦσας άντιφῶν, εν τῷ Ψδεῖῳ 'Αθηνῶν.
Ομῆτης ο κ. Γρ. Σενόπουλος με θέμα τον το
Νέον Έλληνικόν δράμα εν σχέσει προς την άγ-
χων τραγῳδίαν.

Τρικ.

—Μα από τας έντυπώσετάς των διαγραφωθει-
σων επί του «Monde Hellénique» διαλέξωμεν ή το
της παρθενοῦσας άντιφῶν, εν τῷ Ψδεῖῳ 'Αθηνῶν.
Ομῆτης ο κ. Γρ. Σενόπουλος με θέμα τον το
Νέον Έλληνικόν δράμα εν σχέσει προς την άγ-
χων τραγῳδίαν.

Κόσμος άρκετός, κυρίαῖς ίδιῶς και άνδρωποι των
γραμμάτων, οί όποιοι κατεχειροκρήσαν τον κ. Σε-
νόπουλον.

Η διάλεξις συνδεδετο και υπό «άπαγγελίας»
υπό της κυρίας Παπῆ και του κ. Αναστασίου,
καθὼς και της κυρίας Κυβέλης Θεοδορίδου, της
όποιᾳ ή άπροσδόκητος εμφάνισις επί της σκηνῆς
του Ψδεῖου προδικάσους βροχὴν χειροκροτημάτων.

Τρικ.

—Ψυχιατρική και Νευρολογική Έπιθεώ-
ρησις. Έξεδόθη το δεύτερον τεῦχος του έβδόμου έ-
τους, περιέχον ποιητά και ενδιαφέροντα επιστημο-
νικά άρθρα.

—Χορίων ή έκδοσις εβδομαδιαίας έπαρχ. έφη-
μερίδος, υπό τον τίτλον «Λακεδαιμόν». Διευθυντής
ο κ. Κίμων Θεοδοροπούλος. Τῆς εὐχόμεθα διολύ-
τως προσδοκῶν.

—Την έκτέρεν της Τετάρτης εδόθη χοροσπορις
εις το χοροδιδασκαλείον κ. Άνδρεοπούλου, υπό του
«Ομήλου Έρασιτεχνῶν».

Σ' ΕΞΕΝΑ

Ω! τ' άκατάστατα μαλλιά ποῦ εἶν' άπλωμέν' άγάλι
Σάν φειδία ὅλο' όντανα σ' έμμορφο προσοφάλη
Φαίνεται σάν νά θέλουν νά σφίγγουν το λαμό σου
Και ν' άπλωθουν στο στήθος σου ν' άκούσουν τον
[παλμό σου.

Φ.

Ω! τὰ γλυκά ματάκια σου ποῦ κλαῖνε τον καῖμό σου,
Ποῦ βράζουν τ' ὅλοένικο κι' έμμορφο προσοφά σου,
Μοιάζουν σάν λαπὴ βροχῇ ποῦ ρίχνουν έκείνα
Τὰ θεριωμένα σύννεφα άπάνω σ' άσπρα κρίνα...

Φ.

Κι' αὐτό το στήμα κόκκινο σάν τῆς' φωνιτῆς τῇ λαύρα
Γιατὶ νά εἶνε δλόδροσο σάν την αἰθρίαν αὐρα;
Γιατὶ μέσα στῆς οὐρανιτῆς νά μουρηνοῖζῇ άγάλι
Τὰ λόγια ποῦ τὰ κύματα λένε σὸ περηνιάλι;

Φ.

Μήπως άρίσταν ήζω τ' άναστενάγματά μου,
Οἱ πόνοι μου, το κλάμμα μου, τὰ λόγια τὰ δικά μου.
Κι' σὸν άναγνῶν ήφαιστίο στα ὅλοένικα τὰ στήθη,
Ποῦ κρύβουν τον πόνο τους, ποῦ κρύβουν μίαν αἰ-
θέα!

Αθήνα.

Κων. Νικολαΐδης

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΘΕΑ

Δεν θέλω νά 'μυλῶ γιά σένα με τῇ γλώσσα
πού ὅλοι μιλῶνε, δεν θέλω νά σοῦ γράφω ὅπως
γράφουμε ὅλοι. Η άνθρωπινή γλώσσα δεν 'μπο-
ρεῖ νά έκφράσῃ, οτι μέσα μου νοιώθω γιά σένα.
Ήθελα νάξεραι με γλώσσα άλλη, σούρνια. Ή-
θελα νάξεραι τῇ γλώσσᾳ ποῦ μιλῶνε οἱ άγγελοι
με τίς τῶν, ποῦ μιλά ή αἰσα με τὰ λουλούδια.
Ήθελα νάχω τῇ γλώσσᾳ τὰδον

ΟΡΟΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«Καждος αναγνώστης δύναται να στέλλη εις τὰ γραφεῖά μας πρὸς δημοσίευσιν πρωτότυπα ἢ ἐν μεταφράσει διηγήματα, ποιήματα, περιγραφὰς, ἐντυπώσεις, ἀνέκδοτα, γνωμικά, διαγωνισμούς, εἰκόνας κλπ. Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν λήψιν των, ὁ ἀποστολεὺς εἰδοποιεῖται διὰ τῆς στήλης «Ἡ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν» ἂν τὸ παρ' αὐτοῦ σταλὲν ἐνεκρίθη. Ἄν δὲν ἐγκριθῇ δὲν δημοσιεύεται τίποτε σχετικόν. Πλὴν τῆς ἐγκρίσεως, βλέπει ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ δημοσίευμα. Τότε, εἰ μὲν θέλῃ, θὰ περιμείνῃ τὴν σειράν (ἔχων ὅπ' ὅριον τον δετ προηγουμέναι αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι), εἰ δὲ βιάσεται νὰ ἰδῇ τὸ ἔργον του δημοσιευόμενον, τότε θὰ ὑπολογίῃ ἕκαστον στίχον αὐτοῦ πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ τὸ ἔργον του προτιμώμενον θὰ δημοσιεύεται ἀμέσως. Ἡ προτίμηση καὶ τὸ δέλεον κατὰ στίχον ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα.

ΣΑΡΒΑΣΜΟΙ

Β'.—Σ' ἔνα ἐρμηκὸ μονοπάτι...

(Φιλία, τρελλὰ, ἀνάλαφρα, γλυκὰ φιλάνια, σὰν τὸ μέλι, ἀπάνω σ' ἄλικα χεῖλη τὰ μισογνωμένα, τὰ ἐκστατικά...)

Ἔστερα ἀπὸ λίγο:

Ἔκείνη.— Ἀγ! πόσο ὁμορφος εἶσαι ἀπόψε!
Ἔκείνος.— Καὶ σὺ, ἀγάπη μου... καὶ σὺ, ἀγάπη μου...

Ἔκείνη.— Μοῦ δίνεις τὸ χεράκι σου νὰ τὸ φιλήσω...

Ἔκείνος.— Ἀφοῦ τὸ θέλεις...

Ἔκείνη.— Τί λευκὸ ποῦ εἶνε τὸ χεράκι σου! τί λευκὸ καὶ τί μαλακὸ! σὰν πού τουλο...

(Φιλία, τρελλὰ, ἀνάλαφρα, γλυκὰ φιλάνια, σὰν τὸν ἀφρό, ἀπάνω στὰ χεῖλη, τὰ ξαναμμένα χεῖλη ἀπὸ τὸν πόθο...)

Ἔστερα ἀπὸ λίγο:

Ἔκείνη.— Πόσο σ' ἀγαπῶ, χρυσέ μου, ἀπόψε...

Μοῦ δίνεις πάλι τὸ χεράκι σου;

Ἔκείνος.— Νὰ το, γλυκεῖά μου...

Ἔκείνη.— Ἀλλήθεια, τί λευκὸ καὶ τί ἀπαλό ποῦ εἶναι, καὶ τί γλυκὰ ποῦ χαϊδεύει! Κ' ἐκείνο τὸ δαχτυλίδι ποῦ φορεῖς πὺς σου πάει... Διαμαντένιο εἶνε;

Ἔκείνος.— Ὁχι... εἶνε μπριλλιάντι, ἀγάπη μου.

Ἔκείνη.— Γιά φαντάσου... Μπριλλιάντι... Τί ὁραῖο ποῦ εἶνε! τί χρώματι ποῦ κάνει 'στὸ φῶς. Καὶ πόσο λαμπρεῖ ἀπάνω 'στὸ ἀγαπημένο μου τὸ χεράκι σου!

(Ἄλλα φιλία, σὰν τὸ μέλι καὶ σὰν τὸν ἀφρό...)

Ἔστερα ἀπὸ λίγο:

Ἔκείνη.— Πόσο εἶπες, ἀγάπη μου, σοῦ στοίχισε αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι;

Ἔκείνος.— Οὐτε θυμῶμαι πιά εἶνε πολὺ ἀκριβὲς.

Ἔκείνη.— Μὰ εἶνε καὶ τόσο ὁρατό, τόσο ὠραίο... Ἐγὼ θὰ ἤμουν ξετρελλαμένη νὰ εἶχα ἕνα τέτοιο δαχτυλίδι... Ὁλ' μοῦ 'πῆγανε τόσο ὁρατό... Τί λες; θὰ μοῦ 'πῆγανε ὅσο πᾶει 'στὸ δικό σου τὸ χεράκι, χρυσέ μου;

Ἔκείνος.— Δὲν ξέρω, ἀγάπη μου...

(Τὰ φιλία πέφτουν τώρα χαλάς, πυρωμένο χαλάς...)

Ἔστερα ἀπὸ λίγο:

Ἔκείνη.— Χρυσούλη μου...

Ἔκείνος.— Τί θέλεις, φῶς μου;...

Ἔκείνη.— Θὰ μοῦ κάνης μιὰ χάρι;

Ἔκείνος.— Γιά λέγε μου...

Ἔκείνη.— Μὰ δὲ θὰ μοῦ τὸ ἀρνῆθῃς, ἀγάπη μου, δὲν εἶν' εἴτσι; Ἐγὼ σ' ἀγαπῶ τόσο πολὺ, μὰ τόσο πολὺ... Μοῦ χαρίζεις τὸ δαχτυλίδι σου;...

Εἶνε τόσο ὁρατό καὶ τόσο λαμπρὸ, θὰ μοῦ πῆγαιν' τρελλὰ! Εἶνε δεμένο μὲ χρυσάφι εἶνε χρυσὸ γύρω-γύρω, σὰν τὴν καρδούλα σου... Δόσε μοῦ τὸ νὰ τὸ βάλω ἐγὼ καὶ νὰ σὲ θυμάμαι... Ὁ θὰ κρύβω, τὴ νύκτα, κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό μου, καὶ θὰ κοιμάμαι καὶ θὰ σ' ὀνειρεύομαι...

Ἔκείνος.— Ἀχ! μὴ σταματῇς τὰ φιλία σου, ἀγάπη μου...

(Τὰ φιλία σὰ νὰ εἶναι πὺς χλιαρά, πὺς λιποθυμωμένα...)

Ἔστερα ἀπὸ λίγο:

Ἔκείνη.— Λοιπόν, τί λές;... θὰ μοῦ τὸ δώσεις;

Θὰ μοῦ πᾶν, ξέρεις, τρελλὰ... Καθὼς θὰ δίνο το χέρι μου νὰ χαρτίσω, θ' ἀσφάδην ἀπάνω 'στὰ δαχτυλίδι μου, σὰν ἀγαμέμνον. Ἐσένα δὲ σοῦ κάνει καὶ τόσο... Ἐνας νέος δὲν κάνει νὰ φορῇ τόσο μεγάλο δαχτυλίδι... Λοιπόν, χρυσούλη μου... πές μου... θὰ μοῦ τὸ δώσεις;

*Ἐκείνος.— Ἀγάπη μου... Στάσου δά... Βλέπουμε...
(Σιγὴ ἄκρα τὰ φιλία ἀναβάλλονται ὥς πού... νὰ ἰδοῦμε).

Ναπολέον Α. Λαπαθιώτης

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΑ

Τὰ βαρεὰ ἀπὸ τὴν ἀκνηρίαν καὶ τὴν πλὴν σώματα ἄς οὐρθῶν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς εορτῆς τοῦ Γελώτος, καὶ ἄς ξαναθρῶν τὴν πρῶτην σφριγηλότητα τῶν ἀνάμεσα στὴν μεθυμένῃ ζωὴν τῆς χαρᾶς, καὶ ἄς ἀσθανθῶν πάλιν τὴν διαβατικὴν ἀνατρίχια τοῦ μᾶς φέρεται ὁ μεγάλος Διώνυσος στὴν εορτὴν του τοῦ «Λήναια».

Δὲν θὰ μπορέσουν ν' ἀνισταθῶν εἰς τὴν διάβα του οὐτε τῆς Λύπης τὰ μαῦρα πετράδια, οὐτε τοῦ Χρόνου αἰματομένους εἰκόνας. Ὅλα θὰ φύγουν μακριά!

Ἀρμονισμένοι ρυθμοὶ τραγουδοῦν τώρα τὸν ἐρχομὸν τοῦ φαίδρου θεοῦ, καὶ μουσικὴν χαρὰς λύνουν πλοῖα τὰ κρούμενα κύμβαλα.

Ἀποκαλυφθῇτε!

Νὰ ὁ ὁρατός θεός!

Ὁ πορφυρένιος χιτὼν του κοκκινίζει τὸ ὑπερλεπτον πρόσωπόν του.

Κισσοφυλλένιο στεφάνι σκεπάζει τὰ καταγάλανα μάτια του καὶ τὸ βαρδὶ του, καταπρόσωπον ἂν τ' ἀμπελόφυλλα, δόχηται τὴν τρελλὴ συνοδεία.

Ὡ, τί τρελλὴ συνοδεία!

Ἀγγελοὶ ἐναρκομένοι λυσικόμοι μᾶς καλοῦν.

Τροισαφυλλένιος μορφές μᾶς μεθοῦν.

Εὐνήστε τώρα!

Τὸ σφρίγος τῆς Ἥβης ἄς ἐναγκαλισθῇ τὴν Χαράν. Ἡ ἀλκή τῶν σομάτων, ποῦ νοιώθουν τὸ ἡδονικὸ γέλιο, ἄς περιτυλῇ τῆς μεθυσμένες Βακχίδες.

Καὶ τὰ προκλητικὰ χεῖλη ἄς ἐνοιοῦν εἰς ἕνα ἡδονικὸν φίλημα.

Αἱ ἀρωματωδὲς Μαινάδες χαρίζουν σὲν κάθε σύντροφον στεφάνι, αἶμα καὶ ζοῆν.

Ἔμπρος στὰ μεθυστικά «Λήναια»!

Εἶνε ἡ ζωὴ βαρεῖα καὶ μοναχὴ χαρὰ τῆς Ἥβης, ποῦ χαρίζουν τὸ ἀσημένια γέλιο τοῦ Διώνυσου...

Ἐνας μεγάλος καγχαμὸς μᾶς ταράσσει.

Μάτια πλημμυρισμένα ἀπὸ γέλιο τετνώνουν τὴν ἰριδα τοῦ βραδυνὸν φῶς νὰ διακρίνουν.

Πόδια ὑπερκοπτα, ἐργατὰ τῆς τρελλῆς ζωῆς, κινεῖται μὲ τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ τοῦ καγχαμῶν.

Ἀλλὰ σὲ λίγο...

Ὁ φαίδρος θεὸς τῶν «Ληναιῶν» μᾶς φρεῖται!

Τὸ σφρίγος τῆς Ζωῆς χάνει τὸ χρώμα του.

Τὰ βαρεὰ σώματα, ποῦ ἐνοιοσαν τὴν νέαν ζωὴν τῆς χαρᾶς μὲ ὅλην τὴν τὴν δόξαν, θὰ πέσουν πάλιν στὴν χυαίνωσιν.

Καὶ σὲς τώρα, κύμβαλα καὶ ρυθμοὶ καὶ γέλωτες, παύσατε.

Τὸ σημαντὸν τῆς Ἀνάγκης κτυπῇ. «Θύραζε Κάρες, οὐδ' εἰ Λήναια».

Καλὰ μὲν.

Ἡλ. Α. Κατσαντώνης

Αἱ ἰδεαὶ τοῦ ΑΧΜΕΤ ΡΙΖΑ ΒΕΗ

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ (*)

«... Σὰς βεβαιῶ, οἱ καίπερ Τούρκος, καὶ Τούρκος περιπαθὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀγαπῶν, πολλὴν τρέφω συμπάθειαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐχομεν κοινὰ συμφέροντα, καὶ ὁ τελευταῖος πόλεμος δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαισθάνῃ. Τὸ Ἕλληνικὸν Βασίλειον εἶνε ἀδύνατον, εἶνε μικρὸν Κράτος, ἀλλὰ πόσα πράγματα δύναται νὰ μᾶς διδάξῃ ὑπὸ διοικητικὴν ἐποπὴν! Ἐχομεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μᾶς 5-6 εκατομμύρια Ἕλληνων. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν εἴη τὴν ἀπαιτούμενην πολιτικὴν περινοίαν, δὲν φρονεῖτε, οἱ ἔπρεπε πρὸ πάντων νὰ προσκειωθῇ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν ὅν μεγίστας ὀφειλάς ἡδύνατο νὰ πορίσθῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποσίαι καὶ ἀποσπέρσῃ οὕτω τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν τῶν Σλαβῶν, ὃν ἡ φυλὴ εἶνε ἡ ἀνηνεστάτη ἡμῶν ἐχθρά;

Τὸ καθ' ἡμᾶς, θὰ ἐπιδιώξωμεν πιστῶς τὸν σκοπὸν τούτων. Οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν πάντοτε οἱ κράτιστοι τῶν ἡμετέρων φίλων καὶ πρὸ πάντων οἱ ὀλιγώτερον ἐπιβαρεῖς».

Τὰς ἰδεὰς του ταύτας ὁ Ἀχμέτ Ριζῆ, ὅστις ὁ

(*) Ὁ Ἀχμέτ Ριζῆς βῆς εἶναι ἀδελφὸς τῆς Σελμά Ριζῆ Χανούμ, τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας μετὰ σχετικὸν ἄρθρον βλέπε εἰς τὸν ἀριθ. 47 τῆς «Ἑλλάδος».

μολογεῖται σήμερον ἡγέτης τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κοιμῆται «Ἐνωσις καὶ Πρόοδος» — τούτου δ' ἕνεκα καὶ παρηγορεῖ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἀποσπέρσιν τοῦ Συνέταγματος Ὁθωμανικῆς Βουλῆς — πρὸ δόδεκα περὶ τοῦ ἐκὼν ἐκίρυσεν ἐν Παρίσις, αἰται δὲ ἐχρησίμευσαν ὡς βάσεις τοῦ κόμματος τῶν περὶ τὴν «Ἐνωσιν καὶ Πρόοδον» Νοταφῶν, καὶ δὲον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τὸ πολιτικὸν αὐτῶν πρόγραμμα περὶ τοῦ modus vivendi τῶν ἐν Τουρκίᾳ φυλῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, δι' οὓς καὶ μόνους ὁ ἐπιφανὴς ἡγέτης αὐτῶν ἐφρόνει, οἱ εἶνε δίκαιοι ν' ἀναγνωρῆθῃ καὶ ν' ἀνορθωθῇ ἡ Ὁθωμανικὴ Αὐτοκρατορία.

Κωνσταντινούπολις. Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδης

SONNETO

*Ἀπεριεσμένον στὴν Κοῦλα Κ...
Πῶς εἶχες γλῶσσα καὶ τὸ λῆς, καθὼς καὶ τὸ βασιλεὺς πῶς δὲν μ' ἀγάπησες ποτὶ, γλυκεῖα γαλαρυμαίνα; Καὶ πῶς μπορεῖς τὸ στήν σου λικρὰ νὰ πλασιμῇ, ποῦ σὲν ἀνθρώπος μοῦ ἐσκόταξες χαμῶτα θεοῦ;

Ἄν σ' ἔβλεπα κάθε πρῶτ', ξανθοῦλά μου, σὴ σέβας ὅπως ἀνέστης ποτὶ τίποτε δὲν ἐγνώριζε... Ἄν σ' ἔβλεπα τὸ ἀπὸ τὰ μάτια σου, φλογεῖς περὶ γυναικῶν, δὲν μοῖραζε κάποια φρονὶ; κατέριξε, σ' ἀγάπησες;

Πῶς τὸ κρατεῖς, καὶ πῶς τὸ θές, ξανθοῦλά μου, ἀνέστης;

Μονάχη δὲν μ' ἐτίμασες τοῦ πόθου τὸ ποτήρι;

Ἄν μ' ἐγλυκοβόλεσες ποτὶ; Θυμῶν σου καὶ λυγρῶν;

Ἄν θὰ μὲ ὄχις γονατιστὸν μοῦ προστάσειας νὰ κινεῖς μὰς ἐγὼ τὴν περὶφάνεια μου ποτὶ δὲν ἀποστήμι...

Βούλομαι τὸ ὁρῶν καλλίον μου ποῦ πᾶσι σὺ κοιμήθῃ;

Ἀθῆναι.

Ρήγας Διμήνης

Ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῶν σταλέντων πρὸς δημοσίευσιν λογοτεχνιμάτων ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶσι μὲ τὴν σειράν των τὰ ἑξῆς:

ΠΕΖΑ

*Ἀλβας.— «Ὁρηταὶ συναντήσεσιν» (στίχοι 45).

Laidy Frida.— «Minor» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

Provost.— «Achille Milhen» (στίχοι 49).

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.— Εἰς τὸ στάδιον τῆς Ὀλυμπίας τελευτᾷ οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε μᾶλλον, διότι πρόκειται νὰ συναγωνισθῶν οἱ Κρατίνος καὶ ὁ Κλέων. Ὁ Κρατίνος εἶχεν ἀφαιρῆσαι τὴν μελοσφαισμὴν Μυροῦνην, μὴ γνωσθῆσαι τὸν ἀντιπάλου τοῦ Κλέωνος. Καὶ δὲν ἦρκει τοῦτο. Ὁ παῖς τῆς Ἀγῆς καὶ τοῦ Κλέωνος, ὁ Σωμακοῦτος; Λαοδότης, εἶχε φρονεῖν κατὰ τοὺς προσηγομένους ἀγῶνας τὸν πατέρα τοῦ Κρατίνου Κρατίνου. Πῶς λοιπὸν ἐπαινοῦσε ὁ μὲν Κρατίνος τὴν ἐκδοκίαν τῶν θανάτων τοῦ πατρὸς, νικῶν τὸν νικῶν τοῦ ποταμοῦ, ὁ δὲ Κλέων νὰ οὐσῇ τὴν οἰκογενεῖαν τὸν ἐκ τοῦ ἐγγλεμμένου στήματος

σώμα του αντιπάλου του, όστις είχε γονατίσει, δια δέ των χειρῶν τοῦ ἐσφίγγε τὸν τρῶχλον.

Ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ του διωγκωμένοι ἐκ τοῦ πόνου προσέβλεπαν τὰ πλῆθη καὶ μετ' ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ, ἤκουε τοὺς ἀλλοπαλικοὺς τῶν θεατῶν.

— Θάρρος, Ἀρραχίων, ἐκράνυζαν οἱ φίλοι του. Ἰδού κατεπνιγμένη ὁ ἀντίπαλός σου.

— Ὁ Ἀρραχίων ἀπηπτόθη.

Ἡ ἀναπνοὴ του ἀπεπνίγετο, ἡ ζωὴ του ἐσφενεν.

Ἰπὸ τῆς ἀμύνης πιεζόμενος, ἤρπασεν ἕνα δακτύλον τοῦ ποδὸς τοῦ ἀντιπάλου καὶ τὸν ἐπέσεν.

Ἠλπίεν ὅτι ὁ Ἀλλος θὰ πονέσῃ καὶ θὰ χαλαρώσῃ τὰς δυνάμεις του.

Ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ἐσφίγγε περισσότερον.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Θεσσαλοῦ ἐκτανάθη ἐκ τῆς δυνάμει, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀνέστραψαν.

Δὲν ἐβλεπε πλέον, δὲν ἤκουε, δὲν ᾔσθαιτο, εἰμὴ τὸν κόμον οὐδὲν τὴν καὶ χυμὸν.

Τὸ νέφος τοῦ θανάτου ἐοικάζε τοὺς ὀφθαλμοὺς του.

Ἐκράτει ἀκόμη τὸν δακτύλον τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἐν μέσῳ αἰφνιγίου σφαλασμοῦ, τὸν συνέτριψεν.

Τὸ Ἀλλος αἱ χεῖρες παρέλυσαν ἐκ τοῦ πόνου, οἱ πόδες του ἐκλονίσθησαν, ἡ κεφαλὴ του ἐνέκλιθη πρὸς τὰ ὀπίσσω καὶ ἰδοὺ ὁ Ποτιδαῖος ἐξηλθὼν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος τοῦ ὀδόντας ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Τὸ τραῦμα τοῦ προέβλεπε ἀνεπτόστονον ὀδόντην.

Τῆς στιγμῆς ἐκείνῃς ὁ Ἀρραχίων ἐν μέσῳ τοῦ σκότους τῆς ψυχῆς ἔβλεπε τὴν χεῖρα.

Ὁ Θεσσαλὸς ὁμολόγησε τὴν ἥττάν του.

Ἀλλὰ συγχρόνως ἀπὸ ἐλυτρώθη τὸν θωρακὸν, ἀντὶ νὰ ἐγερθῇ, ἐξηλθὼν βαρὺς μετὰ δούπου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν ἀνεστραμμένοι καὶ τὸ στόμα του ἀνέκταν.

Ὁ ἀλυστάρχης καὶ οἱ ἐπόπται τοῦ ἀγῶνος ἐπλησίασαν.

Ὁ Ἀλλος ἦτο τραυματίας, ἀλλ' ὁ Ἀρραχίων νεκρὸς.

— Ἀπέθανεν!... ἐκράνυζαν ὁ ἀλυστάρχης πρὸς τοὺς Ἑλληνοδικούς.

Τὸ Στάδιον σύσσωμον ἐξηγέρθη.

— Φόνος... ἐκράνυζαν πανταχόθεν.

— Ὁ Ἀλλος ἐκακώρησε.

— Παρέβη τὸν ὄρκον.

— Προέβαλε τὸν νόμον.

— Ὁρκισθεὶς νὰ μὴ χρεῖται σου.

— Ἀντὶ τοῦ διὸς θὰ τὸν τιμωρήσουν οἱ ἀνθρώποι.

Ἀλλ' ὁπῆρξε καὶ ἀντίδρασις ἐκ μέρους τῶν φίλων τοῦ Ποτιδαίου.

— Ὁ Ἀλλος εἶπε νικητῆς, ἐκράνυζαν οὗτοι.

— Ὁ Ἀρραχίων ὁμολόγησεν...

Ἀλλὰ καρυαὶ ἰσχυρότεροι ἀντήχησαν:

— Ὁ κακοὐργὸς δὲν νικᾷ.

— Ὁ Θεσσαλὸς ὁμολόγησεν.

— Ἐξὼ ὁ ἐναγὴς, ὁ ἐπὶ ὁρκῷ, ὁ φονεὺς, ἤρχισαν νὰ κραυγάζουν.

Τὰ πλῆθη συνεστράφησαν.

Ἀνοθεὶ τοῦ εὐγενεῖς Σταδίου ἐφαίνετο ἐκράνυζα ἀγρία θύελλα.

— Ποῦ ἤκουσθ ὁ κακοὐργὸς νὰ νικᾷ;

— Τοῦ χρειάζεται θάνατος.

— Ἰδοὺ νέος Δαρδάνιος.

— Πράγματι, νέος Συρακούσιος.

Οἱ Ἑλληνοδικοὶ ἐπενέδωσαν.

Κατήλθον τῆς καθέρας τῶν καὶ ἐπλησίασαν τοὺς δύο πυγμάχους.

Ὁ Ἀρραχίων ἦτο νεκρὸς.

Ὁ Ἀλλος ἐπαράσσετο ἐκ τοῦ πόνου.

Συνεσφίγγον καὶ ἐδωκαν εἰς τὸν κήρυκα τὴν προαγῆν.

Ἀντήχησε τότε, ἐν μέσῳ τοῦ σιγῆσαντος Σταδίου, ἡ κραυγὴ τοῦ κήρυκος, λέγοντος:

— Ἀρραχίων ὁ Θεσσαλὸς ὁμολόγησεν ἥτταν, ἀλλὰ θάνατον ἐνίκησεν...

Τὸ πλῆθος ἐπεθόρην, ἀλλὰ ταχέως ἡκούσθησαν αἱ κραυγαὶ:

— Ὁ Ἀλλος θὰ κρηναθῇ ἐπὶ ὁρκῷ.

— Πρέπει νὰ δικασθῇ ὁ νέος Δαρδάνιος.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Ἑλληνοδικῶν δὲν ἐδέχθη τὰς ἀξιώσεις τοῦ πλῆθους.

— Ὁ Ἀλλος, ἐφώνησεν ὁ κήρυξ, δὲν εἶνε Δαρδάνιος... ἐτήρησε τὸν νόμον.

Τὸ πλῆθος ἐσφίγγεν. Ὁ Κλέων ἐδάγκασε τὰ χεῖλη.

Ἀλλοὶ (ραβδόχοι) προσεγγίσαντες ἀνήγειραν τὸ πῦγμα τοῦ Ὀλυμπιονίκου καὶ μετέφεραν αὐτὸ εἰς τὴν κρήνην, ὑπὸ τὰ δάκρυα καὶ τὰς βροντῶν δειξ ἐπευφημίας τῶν θεατῶν.

Ἐπίσης μετέφεραν ἐξω τῆς κρήνης τὸν ἥττηθέντα Ἀλλον, ὅστις δὲν ἤδυνάτο νὰ βαδίσῃ ἐκ τοῦ τραύματος.

Τὸ αἵματηρόν του γυνώσκοντες ἀνέγειραν τοὺς θεατῶν.

Καὶ ὁμύλον ἦδη ὅλοι ζωηρώς καὶ ἐκτεινόμενοι καὶ συνεστῆσαν, ἀναμνηστικῶς διακρίως τὸ ὄνομα τοῦ Δαρδάνιου καὶ τοῦ Κρατίωνος.

Τὸ αἶμα ἀνερίσθησεν τὴν πρὸς καὶ τὸν κοιμηθεῖσαν γλῶττα καὶ ὅλοι ἐσάπτοντο ἦδη τὸν Δαρδάνιον καὶ τὸ ἔγκλημά του.

Λέγεται ὅτι αὐτὸς ὁ Συρακούσιος, μόλις ἔμαθε τὸ ἐπιστάδιον τοῦ Σταδίου, ἤρχισεν νὰ κλαίῃ ὡς παιδίον.

Ἡ ὥρα εἶχε προχωρήσει καὶ ἡ πυγμὴ δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη.

Ἐκπεσθέντος τοῦ νεκροῦ, ἔβαιναν τέσσαρες:

Εὐρυδάμας ὁ Κυρηναῖος,

Κλέων ὁ Συρακούσιος,

Γλαῦκος ὁ Καρυστιὸς καὶ

Κρατίων ὁ Ἐπιδαμνίος.

Μεταξὺ τῶν τεσσάρων τούτων ὤφειλε ν' ἀναδειχθῇ ὁ τελικὸς νικητὴς εἰς τὴν πυγμὴν.

Ἐγένετο ἀμέσως νέος κλήρωσις καὶ τὰ ζεύγη κατηρτίσθησαν οὕτω:

Εὐρυδάμας μετὰ τὸν Κλέωνα καὶ

Γλαῦκος μετὰ τὸν Κρατίων.

Ὁ γλῶσσις εἶχε κλίβη πολλὰ καὶ ἡ ἐσπέρα ἐπλησίαζεν, ὅταν εἰς τὴν κρήνην ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον ζεῦγος τῶν νικητῶν τῆς πυγμῆς.

Ἀλλ' ὑπελείπετο καὶ ἄλλο ἀγώνισμα, διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ «Παγκράτιον», φοβερόν ἀγώνισμα, συνδυάζον τὴν παλὴν καὶ τὴν πυγμὴν, ἐκ τοῦ ὅποιου οἱ ἀγωνιστὰς ἐξήρχοντο πάντοτε αἰματωδῶς.

Κατὰ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀγῶνων δὲν ἐπετρέπετο ἡ ἀναβολὴ τοῦ δι' ἄλλην ἡμέραν.

Μετὰ πρόχειρον οὐσαφιν τῶν Ἑλληνοδικῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀρχίσῃ τὸ «παγκράτιον» ἀμέσως καὶ τελεσθῇ συγχρόνως μετὰ τὴν συνέλευσιν τῆς «πυγμῆς» διότι ἄλλως θὰ ἐπληρώθη ἡ νύξ.

Ὅμοι λοιπὸν μετὰ τοὺς πυγμάχους ἐνεφανίσθησαν

εἰς τὴν κρήνην καὶ τὰ ζεύγη τῶν παγκρατιστῶν.

Καὶ ὁ διπλοὺς ἀγὼν ἤρχισεν, ἐν μέσῳ θαυμάσιων καὶ βολῆς.

Τὰ πλῆθη τῶν θεατῶν δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ παγκράτιον τόσο, ὅσον διὰ τὴν πυγμὴν.

Ἀς ἀφήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τοὺς παγκρατιστὰς χύνοντας τὸ αἷμα τῶν καὶ ἀς παρακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνα Εὐρυδάμαντος καὶ Κλέωνος ὁ ὅποιος εἶχε τὴν σημαντικὴν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἡμετέρου δράματος.

Ὁ φοβερός Εὐρυδάμας δὲν εἶχε βέβαια χυμὸν ἀκόμη τοὺς ὀδόντας του, τοὺς ὅποιους εἶχε καταπίει προηγουμένως, καὶ ἴσως ἡ δυσπεψία αὐτῆς τὸν καθίστατο περισσότερον ἐμμητικὸν καὶ ἀγριον.

Συνέσφιγγε περισσότερον τοὺς δερματίνους ἱμᾶτας του, ἐτίναξεν ἐπικραλημένους τὰς χεῖράς του, προσέβλεψε τὸν Κλέωνα καὶ ἐλάσας τὴν θέσιν του.

Ὁ Κλέων ἐφρίξεν ἐπὶ τοῦ θυμολογῶντος πλῆθους ὀργίλον βλέμμα, μὲ τὸ πείσμα δὲ, τὸ ὅποιον τὸν ἀνέπνευεν ἡ ἐχθρότης τοῦ Σταδίου, ὥρμησεν ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου.

Προσέκλεισε νὰ μὴ τὸν κτυπῇ, ἀλλ' ὁ Εὐρυδάμας ἐκτύπησε ἀγρίως.

Οἱ ραβδόχοι ἤκουσαν τὸν Κλέωνα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ἀντίπαλον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος:

— Χίλιες ψυχὰς ἂν εἶχα θὰ τὰς θύοισα, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπέμεινα νὰ ἡττηθῶ ποτὶ.

— Αὐτὸ δὲν ἐφαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὕψην σου, ἀπῆλθον ὁ Εὐρυδάμας.

Κτύπη λοιπὸν, ἄγρια Κυρηναῖε, κτύπη θανάτου, φόνευσέ με, διότι σοὺ ὑπόσχομαι ὅτι ἐνδὼς ᾧ δὲν θὰ μὴ νικήσῃς.

Τὸ ὄρθρος καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τοῦ Κλέωνος ἐπαλάσσαν τὴν ὁρμὴν τοῦ Κυρηναίου.

Ἐνέσθεν οὕτως ὅτι εἶχεν ἀπάντησι τοῦ ἑαυτοῦ ἡρώου ἀλλήθως ἀπληροσπένον.

Γνωρίζων δὲ ὅτι ἂν τὸν ἐφόνευσεν, θὰ ἔχανε τὴν νίκην, ἐμπερίσσε τὰ κυττῆματά του καὶ προσέκλεισε νὰ τὸν κουράσῃ μετὰ τὴν τέχνην του.

Ἀντὶ τοῦ Κλέωνος ὅμως ἐκουράσθη αὐτὸς.

Καὶ ἰδοὺ ἐφθασεν ἡ κρίσιμος στιγμή.

Ὁ Κλέων τὸν ἤρπασεν ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ τὸν ἐκαμψεν.

Ὁ Εὐρυδάμας πνευστικὸν ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ.

Ἐστῆριχθ' λοιπὸν καλὰ καὶ μὲ τὰς δύο τοὺς χεῖρας συνέλαβε τὸν ἑαυτοῦ Κλέωνος ἀπὸ τοῦ μηροῦ καὶ ἐμπηγνόντος τοὺς δυνάμεις του εἰς τὰς σάρκας τοῦ ἀντιπάλου, ἤρχισεν νὰ τὸν κλονίσῃ.

Ἀν' ὁ Κλέων ἐπιπτεν, ἐπιπτεν τὰ πάντα.

Ἐδρεθείς εἰς τὴν ὀδοντὴν ἐκείνην ὅταν ὁ Κλέων, ἔκτισε τὸ τελευταῖον τοῦ κινήμα.

Σφίγγων μὲ τὸν ἀριστερόν βραχίονα τὸν τράχηλον τοῦ Κυρηναίου ἀποπνικτικῶς, τὸν καταφέρει τὸ πρῶτον ἀλλὰ καὶ τελευταῖον κτύπημα εἰς τὸν τραυματισμένον ἐκ τῶν προτέρων στόμα καὶ συγχρόνως τὸν δίδει μετὰ τὸν ἐλευθέρων πόδα του ἐν δυνάμει λακτίσμα εἰς τὴν κοιλίαν.

Ὁ Εὐρυδάμας ἔχασεν τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἀδούπητος βαρὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐνθ' συγχρόνως ἐπιπτε καὶ ὁ Κλέων ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Κυρηναῖος ἔπεσον, ἀρὰ τῆς ἥττης.

Ἀν' ἐπέμεινε ἀκόμη, ὁ Κλέων θὰ τὸν συνέτριβεν ἀπὸ τὸν ἐπὶ τὸν ὀπλοῦν του.

Ἐνέσθεν τότε τὸ ἀγωνιστικὸν Σταδίον ὁ Εὐρυδάμας ὤψωσε τὴν χεῖρα καὶ ὁ Κλέων ἠγέρθη νικητῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

René Maireroy

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΨΕΥΔΟΣ

Ἐλαβα μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν,

μύμη, μίαν ἐπιστολὴν εὐχάριστον, ἥτις μοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἐξάνοδόν του, καὶ στενὴν παρὰ πολὺ ἴσως, ἂν ἤκουε ἀποτόμως τὴν χονδρὴν φωνὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ.

Ἡ τυφλὴ ἀνασκιρτᾷ καὶ πειράται νὰ γελᾷ.

Πνύται ἀγωνίας σχηματίζονται εἰς τὸ μέτωπόν της.

Ἀπὸ ἐξήγησε ψηλαφητῶς μετὰ τρεμοῦς χεῖρας τῆς τὰς μικρὰς, λεπτὰς καὶ λευκάς γάλας τῆς Μάρθας, ἐμείδισεν καὶ εἶπε, στενάζοντα συγχρόνως:

— Διατὶ οἱ λόγοι σου φαίνονται ὡς νὰ μὴ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν λαγυγγά σου; Διατὶ αἱ χεῖρές σου τρέμουν; Εἰπέ μου ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μικρὰ μου, καὶ γνώρισε καλῶς ὅτι πρὸς τὸ γῆρας, ὅπως τὸ ἴδιόν μου, ὀφείλει τις νὰ μὴ λέγῃ ψευδῆ, ἐκτός ἂν εἴνε τραγὰ ἐροτευμένος...

Οἱ ἱστορίαι σὲ εἰδικότερον εἰς ἐπὶ πρὸς παρὸν θῶς ν' ἀναχωρήσῃς, διότι ὁ ἐπικείμενος θάνατός μου θὰ σὲ ἀνισχύει, καὶ σὺ ἐσπεύσας νὰ καλέσῃς τὸν σύζυγόν σου ὅπως νὰ δὲ βοήθῃς καὶ κλείσῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου...

Ἡ κ. Ρονὲλ συγχρηματίζεται καὶ τῆς ἀπαντᾷ εἰς τὸν ἐνδοχαιρῶν:

— Δὲν ἔχετε λοιπὸν φωτεινὰς ιδέας...

Ὁ κ. Ζορταῖν σὰς εὖρε χθὲς πολλὰ καλλίτερα ἀπ' ὅσα ὑπέθετε...

Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας θὰ περπατῇς εἰς τὸν βραχίονά μου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Pierreux καὶ θέλω νὰ μὴ ὑποσχεθῇς ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ μὴ ἀκούσῃς καὶ ὅτι δὲν θὰ εἰσθε πλέον ἀπαισιόδοξος...

— Προσφίλῃς καρδίᾳ! Εἰσαι καλὴ ὡς ὁ μαλακὸς ἄστρος. Ἀλλὰ φεῖ! ὁ Ἀνδρέας δὲν διέκοψε τὸν μακρὸν ταξιδεῖον ἀνεύρου σπουδαίου λόγου...

— ἔχετε λοιπὸν λησμονήσει ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπανέλθῃ διὰ τὰς πρώτας ἐροτάς τοῦ Chantilly;

— Ἡ μνήμη μου εἶνε τόσο κακὴ...

Καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς σιωπῆς, ὡς εἴαν ἡ μνήμη αὐτὴ νὰ ἤρχισεν φωτισμένη ἀπὸ ἀμυδρὰς ἀμνήσεις, ἡ ἀγωνιστὴ ἐπαναλαμβάνει:

— Εἰσαι λοιπὸν βέβαιος δὲ ἀνεχώρησας; Οἱ γρηαὶ, ὅπως ἐγώ, θέλουν τὴν συνήθειαν νὰ πιστεύωσιν οἱ...

Ἡ Μάρθα ἠθροῖσεν καὶ τὴν διέκοψε μετὰ προσοχητὴν ἀγανάκτησιν.

— Εἰλικρινῶς, δὲν ἐπερίμενα ποτὲ αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν. Καὶ διὰ ποῖαν αἰτίαν, σὰς παρακαλῶ, θὰ ἐγὼν μὲ σὰς, τὴν ὅταν ἀγασθῇ καὶ σέβωμαι;

— Μὴ παρὰ τῆς. Κακαὶ γλῶσσά μου εἶχαν βεβαιώσει ὅτι ὁ σύζυγός σου δὲν ἐγκατέλειπεν, ὅτι σὺ μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ ὅτι ὑπέφερε ἀπὸ τὴν ἐλαφρότητά του, ἀπὸ τὴν ψυχρότητά του...

— Ἡμεῖς νὰ ἐγνώριζα ποῖοι εἶνε οἱ καλοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσιν δι' ἑμὲ τόσο ἐνδιαφέρον!

— Τότε μοῦ ὀρκίζεσαι, ὅτι δὲν ἦσαν ταῦτα εἰμὴ φαντασίαι, ἱστορίαι πλαστοί, δι' ἀπλάντων...

Εἰσθε πάντοτε ἠτοιμητοὶ, λατρεῖσθε, ὡς ὅταν σὰς ἠραβόνησας, ὅταν σὰς ὑπάρδρυσας, πολυταγμένην μου Μάρθα;

Ἡ κ. Ρονὲλ προσήλθοι τοὺς ὀφθαλμούς της εἰς τὰς ἀμασούσας πληγὰς τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποιον ἡ εἰκὼν εἶνε ἀνητημένη ὑπὲρ τὴν κλινὴν τῆς ἐτοιμότητος καὶ ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν του.

— ἔχετε δημιουργήσει τὴν εὐτυχίαν μας, μύμη, ἀγαπώμεθα ὅσον δὲν ἠγαπώμεθα, ὅταν μὴς ἤνωσε, τὸν Ἀνδρέαν καὶ ἐμὲ!

— Δὲν διστάζω νὰ σὲ πιστεύω, τέκνον μου. Πιστεύω ὅτι μοῦ ἀπαρτίζεις ἐκ τῆς καρδίας ἐν βάθος, ὅταν τὴν ἐπείξῃς...

Ἐν τούτοις, ἐπείσεσθ' μου, νὰ σὲ βασανίσω ὀλίγον. Ἐάν τῷ ὄντι ἀνῆκε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, εἴαν δὲν ὑπόχρητι τὸ ἀνέμωλον μετὰ σοῦ, διατὶ δὲν φέρεται πλέον τὸν δακτύλον τοῦ ἀραβόνης σου ἀπὸ ἐξ μὴν;

Ἡ κ. Ρονὲλ, διατάζει. Συγχρισμένη ἐκ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης ἐρωτήσεως διαμαρτυρεῖται.

— Τὸ δακτύλιδόν αὐτὸ εἶνε πολὺ παλαιόν, μύμη μου! Ὁ Ἀνδρέας μὴ συνεβούλευσε νὰ μὴ τὸ φέρω...

Τὸ ἐροῦμαι εἰς τὸ βάθος ἐνός ἑσπέρου μὲν ὅλας τὰς ἀμνήσεις της σελήνης τοῦ μέλουτος.

Ἡ τυφλὴ συμπιπτεῖ τὰ βλέφαρά της, πιστεύει, παρανοήσεται λυπεῖται.

— Ἄλλοτε ἐδεώσων

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.—Μαθήτριάι τῆς Σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος.
(Ἑστάνη ἐπὶ τοῦ κ. Γυν. Πρασινάκη ἐκ Πόρτ-Σαΐδ)

ΛΑΡΙΣΑ.—Ἡ τελετὴ τῆς 1ης τοῦ ἔτους.
(Ἑστάνη ἐπὶ τοῦ κ. Ἀρ. Γ. Βραχιδίου, ἐκ Λαρίσης).

ΤΑΝΤΑ.—Το περίφημον «Ναρπούτ» ραβδομαχία, κατὰ τὴν πανηγύριν Τάντας.
(Ἑστάνη ἐπὶ Ε. Γ. Α. ἐξ Ἀλεξανδρείας).

ΒΟΛΟΣ.—Οἱ μαθ. τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ τῶν σε-
σμ. παιδῶν τῆς Σικελίας.
(Φωτ. κ. Χρονιδῆ σταλείσα ἐπὶ τοῦ κ. Κ. Α. Καϊβῆ).

ΠΥΡΓΟΣ.—Ἡ μεγάλη σιδηρὰ γέφυρα τοῦ Ἀλφειοῦ
(Σιδ. Σ. Π. Α. Π.) (Ἑστάνη ἐπὶ Κανοφτ... ἐκ Πύργου).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.—ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ
ὡς ἐνεδύθησαν κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων φάλλοντες τὰ κάλαντα ἐπὶ ἔθνικοῦ σκοποῦ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΣ ΚΛΗΡΟΣ

ΑΙΓΙΟΝ.—Ἡ Α. Σ. ὁ Ἐπίσκοπος Καλαβρυτινῶν
καὶ Αἰγιαλείας κ. Χαρίτων Κανελλόπουλος
(Ἑστάνη ἐπὶ τοῦ κ. Λος Π. Λάφη).

ἩΡΑΚΛΕΙΟΝΙΚΡΗΤΗΣ.—Ἡ τελετὴ τῶν Θεοφανείων.
(Ἑστάνη ἐπὶ τοῦ κ. Α. Σπ. Ζαχαράκη, ἐξ Ἡρακλείου).

ΑΙΤΩΛΟΚΑΡΒΟΥΝΙΑ.—Μία σκηνὴ ἐν Περατῇ.
(Ἑστάνη ἐπὶ τοῦ κ. Κ. Σαχῆ, ἐξ Ἀθηνῶν).

Τὸ πλοῖον ποδήλατον ἐπεὶ χρησιμοποιοῦμενον καὶ ἐν
θαλάσσῃ, ὠνομάσθη ἐπὶ τὸν Γύλλον ἀμφιδοξία.

Πίπ. Δ. Αι6...—Μεσολόγγιον.—Διά τήν προτίμησιν, ἢν ἐγκρίθη, δρ. 2.

Destino.—Beni-Suez.—'Εἰς λύσιν δὲν ὑπῆρχε γραμματ. Στάσεις διαγ. ἔχει δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ελλάδα».

Δ. Παπαγεωργ...—Γαργαλιάνους.—Φαίνεται ὅτι εἶχε γίνει λάθος.

Ι. Μαυρ...—Σμύρνη.—Μ. Παπαδόπ...—'Αιδίνιον.—'Ημερολόγια ἐστάλησαν.

Κ. Γερ...—Λεβάδειαν.—'Εστάλη ταχυδρομικῶς.

Φ. Οἶκον...—Πόρτ Σαῖδ.—'Ελάθηκε εἰς συμπλήρωσιν φύλλα προσηυμένα.

Φ. Αἰξ...—Φάρσα.—'Υπάρχουσι πρὸς 11 λεπ. ἑκάστον.

Δ. Ἀναστ...—Κάϊρον.—'Η δευτέρα δραχμὴ δὲν ἐλήφθη.

Σοφίαν Ζάμπ...—Σμύρνη.—Δὲν δύνασθε νὰ συμπληρώτε καὶ εἰς τὰς λύσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ δὲν ἐκάλειπον.

Π. Δοξιάδ...—Κων/πολιν.—Νὰ γράφατε ἐπὶ διατετέρο χάρτου τὰ αἰνίγματα.

Ν. Πα...—'Ενταῦθα.—Τὶ ἄλλο γίνεται μέγρι τοῦδε, εἰμὶ αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποῖου γράφετε; Βοῶν. Χατίν...—Πόρτ-Σουδάν.—Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ποσὲξ/ξ.

Αἰξ...—Μεσολόγγιον.—Σταλὲν παρ-επεμμένη εἰς σειρὰν, ὅτι εἶνε ἀδύνατον πᾶς ἄλλος τρόπος δημοσίεωσιν, μὲ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα.—Φωτογρ. ἀναμνηστικῶν.

Γεώργ. Σ. Κουδελ...—Αἰγίον.—'Υπολογίσαιτε ἑκάστον φύλλον πρὸς 11 λ. μὲζή μὲ τὰ ταχυδρομικά.

Γεώρ. Α. Σαυροῦ...—Π. Σ. Τσίχλ...—Καλάμα.—'Ελήφθησαν ἀργά.

Δημ. Ι. Στεφ...—Κύμην.—Εἰς μικρὸν μέγεθος δικαίωμα προτιμήσεως δρ. 2, εἰς μεγαλύτερον δρ. 4.

Σουλ. Ραδ...—Τρίκκαλα.—Οἱ ἀποστέλλοντες λύσεις ἐλλειπτεῖς δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν κλήρωσιν, συμμετέχουν ὅμως εἰς τὰ ἑξήκονα βραβεῖα, ἀφοῦ τὸ ὄνομά των δημοσιεύεται καὶ ἀφοῦ ἐστάλησαν τὸ 10λεπτον.

Γεώρ. Φ. Δημητ...—Κριεκοῦκιν.—'Υπολείπει, πρὸς δημοσ. λ. 45.

Ἐλευθ. Π. Ριζ...—Βόλον.—'Η προτιμήσις τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε δρ. 1 δι' ἑκάστον ἐγκριμένον.

«Χρυσὸς. Αὐκὸφ...»—Αἰγίον.—Συνδρ-μητὰς ἔρχον εἰς τὸ μέρος ποῦ γράφετε.

Ο. Νικητο...—Louell ('Αμερικῆς). 'Ιω. Χατ...—'Ανδράνοβα. Γ. Χατίνγεωρ...—Δαρδανέλλαν. Συνδρμαὶ ἐλήφθησαν.

Ματ. Ζερβ...—Κυπριασίαν.—'Ημερολόγιον ἐστάλη.

Μ. Σωτηρόπουλ...—Σμύρνη.—'Επιστώ-θητε.

Σ. Ε. Οἶκον.—Μεσολόγγιον.—Δὲν ἐλά-βαμεν.

Σόλ. Σαματιάδ...—Αἰγίον.—'Επιστώ-θητε.

Ν. Χ. Ραζ...—Δὲν δημοσιεύονται, διότι δὲν περιέχουν δεκάλεπτον.

Σοφία. Παπᾶν, Ζίτσαν, «Πῶς τοῦ Εὐ-ξείνου», Ἀμισόν, Μαυρικίον, Χανία, Λακεδαιμόνιον, Σπάρτην, Βοδοριτάν, Πά-τρας.—'Ανταποκρίσεις σας ἐλήφθησαν ἀργά. Θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ ποσὲξ/ξ.

La petite Perd...—'Εδομεισέσμεν ὅτι ἦτο ἐσφαλμένος.

Ο. Βαρθολ...—Πύργον.—Τὸ σταλὲν ἀντί-τιμον ὑπελογίσθη διὰ τ' ἄλλα προσωπικά, ἀφοῦ δὲν ἐγράφετο διὰ ποῖον τὸ στέλλεται.

Ε. Πικρα...—Χαλκίδα.—Τὸ δημοσιεύου-μεν, μολοντὶ δὲν ἐλήφθη ἀντίτιμον.

Νικ. Γ. Ζάβραν.—Σπάρτην.—Σὺς ἀπηντή-σαμεν, δι' ἄλληλογραφίας, ὅτι συνδρμα, περὶ τῆς ὁποίας γράφετε, δὲν ἐλήφθη εἰς τὰ γρα-φεῖά μας.

Ο. Βαρθολομαῖον, Πύργον, Ἀγγελικὴν Βανδρόν, Κίον, Π. Ι. Κασέφωσαν, Σπάρ-την, Ν. Πετ...—Μιτυλήνην.—'Ανταποκρίσεις σας ἐλήφθησαν ἀργά. Θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ ποσὲξ/ξ.

Δ. Α. Ἐξάρχ...—Τρίκκαλα, Γ. Δ. Οἶκο-νόν...—Τρίκκαλα, Γ. Καρακώδ...—Καζέ-νισαν, Γεωλογοποιὸν Πειραιῶ, Αἰγ. Θεολο-γί...—Θεσσαλονίκην, Α. Γ. Κυρία...—'Α-γρίνιον, Σ. Κ. Κάζ...—Μεσολόγγιον, Βίβλιν Δ. Σαυροπούλ...—Μεσολόγγιον, Νε. Βεβε-

Λογιαν... «Ε» Αἰγίον, Ν. Κρανιώτ...—'Ενταῦθα, Ξεφίδου...—Πύργον, Α. Γ. Κλάπ...—Πρέβεζαν, «Αἰθνή» Ζέον...—'Αρχαὶδῶν, 'Ιω. Πολυχρον...—'Αλεξάνδρειαν, Δ. Σ. Τα-ριδά...—'Ηράκλειον, Παν. Προκοπ., Ε. Γ. Ζουρπάκ...—Ρέθυμνον, Κ. Α. Καζλίγ...—Βόλον, Ο. Βαρθολομ., Μ. Δ. 'Ηλιόπουλ...—Κων/πολιν, «Πῶς Κων/πολ...» Κων/πολιν, Ε. Α. Ἀρτεμίδ...—Σμύρνην, «Γεράνι» 'Ενταῦθα, Θυμάρ, 'Ενταῦθα, 'Ονειροπόλ...—'Ενταῦθα, Σπύρον, 'Ερυθρὰν γαλῆ...—'Ενταῦθα, Ι. Β. Πετρόπουλ...—'Αλεξάνδρειαν, Σειρήνα Αἰγίον, Τ. Δ. Παπαδήμ...—Κυ-παρισσίαν, Ρήγ. Σολδά...—'Ενταῦθα, «Μυρ-δίνην» 'Ενταῦθα, Νατάδα 'Ενταῦθα, Π. Ν. Δρίβ...—Πειραιῶ, Χ. Ν. Θεοτοκ...—'Εν-ταῦθα, Ι. Δ. Βογιάδου...—Πειραιῶ, 'Εγ. Ι. Τριφύλ...—Πειραιῶ, Π. Ν. Τσιτῶ...—Θεσ-σαλονίκην, «Αἰθνή» Δύρ...—'Αμφισσαν, Λευ-κοδόνη Πάτρας, «Φυλακίον. Μαθηματικ...» 'Αργιστίον, Μαρ. Corint. Κων/πολιν, Δ. Δουράκ...—'Ενταῦθα, 'Οδελ...—Κέρκυραν, 'Απ. Κ. Στουρατ...—Λεβάδειαν, Στ. Μ. Παπαδ...—Θήβας, Δ. Ν. Γιοζιάδ...—Καρ-πενήριον, 'Ηλ. Δημόπουλ...—Καλάμα, Κ. Α. Μυροῦ...—'Ενταῦθα, Δ. Διοφάντ...—'Ενταῦθα, Ε. Μενε...—'Ενταῦθα, Κ. Γερ...—Λεβάδειαν, 'Αρθεῖον 'Ενταῦθα, Τ. Ν. Φρε-διαν...—Ναυπλόν, Δελ. γαλῆ...—(ἀγνώστ. διευθ.), Σοτ. Γ. Παπ...—'Ιωάννιν, 'Ε-λευθερίαν Ι. Σεγκοπούλ...—Βόλον, Λευκ. Οἶκ...—Βόλον, Γ. Ι. Ἀλμπέρτ...—(ἀγνώστ. διευθ.), Β. Α. Σκλ...—Σπέρτα, Π. Δ. Αἰ-δά...—Μεσολόγγιον, Αἰνίον 'Αργιστίον, Κ. Φικιῶ...—Σπάρτην, Ν. Παπαδό...—'Ενταῦθα, 'Ονειρο 'Ενταῦθα, Μαυρικίον Χαν-ία, Νάρκισσον Πόρτ-Σουδάν, Ξ. 'Ηλιάδ...—Πόρτ-Σουδάν, Κ. Γ. Ἀντωνόπουλ...—Φιλιπ-πῶ, Deslino Beni Souf, Γ. Μ. Χατίνγεωρ...—Χανία, Σανθ. ἑπόμην...—'Ενταῦθα, Εὐγ. Παπαδοπούλ...—'Αλφισσαν, Χαρίκ. Χ. Ανδρόν...—Ναύσταθρον, Κ. Γ. Αἰγερ...—Πύργον, Φ. Δ. Ἀλξ...—Φάρσα, Ν. Δ. Κουτσοπούλ...—'Αλεξάνδρειαν, Ν. Γ. Ἀρ-γαλ...—Κέρκυραν, Μ. Σ. Σωτηρό...—Σμύρ-νην, Μ. Ν. Τράκ...—Πειραιῶ, Ν. Κ. Παυ-πούκ...—'Ενταῦθα, Μ. Ν. Μιχλ...—'Ενταῦ-θα, Μ. Χ. Τσεγνέου...—'Αμισόν, Ι. Δ. Εὐθ...—Πειραιῶ, Ο. Βάγ...—Βόλον, Μ. Μα-γκάκ...—(ἀγνώστ. διευθ.), Αἰθνή...—Γ. Ε. Δημητ...—Πύργον, Κ. Διαμαντόπουλ...—Πύργον, Δ. Ν. Παπαμ...—Βόλον, Γ. Δ. Ἀνδρικό...—Μεσολόγγιον, 'Ιω. Παναγ...—Ι. Παναγ...—'Αδ. Β. Διαμαν...—Ναύ-πλιον, Γ. Γ...—'Ενταῦθα, Δ. Χ. Τραπεζοῦν...—Μεσολόγγιον, Εὐάγ. Γρηγορό...—Σικάγον, Τημενίδην Κοζάνην, Θ. Βάγ...—Βόλον, Μ. Σ. Οἰκονόμ...—Σπέρτα, Ἀρίστομ. Δ. Κυ-δών...—Αἰγίον, Δ. Καμ...—'Ενταῦθα, Ἐλ. Φα...—Κέρκυραν, Ἀγ. Βανδ...—Κίον, Χ. Λα...—Θήβας, Ε. Πικρα...—Χαλκίδα, Δ. Α. Απα...—'Ενταῦθα, Ἰδαν...—'Ενταῦθα.

Τὰ παρ' ὧν ὁμῶν σταλέντα ἐλήφθησαν, θὰ δημοσιευθῶν δὲ μὲ τὴν σειρὰν των ἐρ-δοσιν ἐγκριθῶσιν.

Νικόλαος Γ' ἐπισκοπεῖς κῆ-ποιε τὰς φυλάκας, ὅπου ἦσαν οἱ καταδικασθέντες εἰς κατα-νομήσιν, ἥτοι εἰς ἑκάστον τῶν φυλακισμένων διὰ ποῖαν αἰτίαν ἦτο εἰς τὰς φυλάκας. «Εἰς ἀποφύγιν φόνον» ἐκεί ὁποῖα κλοπῆς» ἐκεί ὁποῖα... κ.λ.» ἀφῆλθον οἱ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ φυλακισμένοι.

—Σὺ δὲ;—ἀπεκρίθη ὁ Ἀποκρίτωρ πρὸς τὸν τελευταῖον γέγοντα.

—Διὰ φόνον, Μεγαλίστα. Μεθυσμένος, εἰς συμ-ποσίον ἐρόνισα τὸν γείτονά μου, τὸν δυστυχῆ.

—Καὶ τότε λαλῶσαι;

—Πῶς δὲ μὴν λυθῶμαι, Μεγαλίστα! 'Ητο καλὸς ἄνθρωπος. 'Ο Θεὸς τὴν τὸν συγχώρησεν! 'Αφῆ-κεν ὁργάνην τὴν οἰκονομίαν του... Δὲν συγχωροῦ-μαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου ἀντὶν.

—Εἰς εἰς ὅλοι ἀδικοὶ καὶ καταδικασθέντες ἐκεί ὁποῖα...—εἶπεν ὁ Ἀποκρίτωρ—καὶ εἰς μόνον κα-κοῦργον, αὐτὸς ὄντως. Διὰ τὴν μὴ καλὴν λοιπὴν καὶ τοὺς ἄλλους ποτεῖν νὰ τὸν πάσχωμεν ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ νὰ τὸν στείλωμεν εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς τὴν οἰκονομίαν του!

(Κρανιώτκα Ρωσσίας).

Κ. Α. Σασινόπουλος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

4ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Αἱ ὁρθαὶ λύσεις εἶνε αὗται:

Τοῦ παιχνιδίου:

Γ Α Β Δ Ε

Β Δ Ε Γ Α

Ε Γ Α Β Δ

Α Β Δ Ε Γ

Δ Ε Γ Α Β

Τῆς ἐρωτήσεως:

Ψ τ Κῶς = Ψιττακός.

Λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α. Οικονομική, Κων. Ι. Τζάβας, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Χρυσὸς ὄντος, Ἀθαν. Ε. Βελδού-λος, Ἀστ. Α. Ζαφειρίδης, Μιμ. Α. Καπαλῆς, Κ. Τσιλίκης, Σωκρ. Α. Τσιλίκης, Γεώρ. Σ. Μητρο-παλας, Ἐρυθρὰ γαλῆρα, Στ. Πανῆς, Χαρ. Θ. Εμ-μανουήλ.

Πειραιῶς.—Πίπ. Βαλλῶσης, Πίτσα Ν. Αἰθῆρα, Π. Μ. Καρατζᾶς, Μιχ. Ν. Τράκας, Ν. Δ. Ν. Με-λετόπουλος, Παναγ. Ν. Κουλιόβαρης, «Ν. Καμα-ρῶς», Ι. Πετροπότης, Ἀντων. Γ. Ζαμπόνης, Σπυρ. Χ. Πατρίδης, Γ. Δ. Κωνῆς, Παναγ. Α. Λίδης, Ἡ. Π. Παροικιάς, Ἀπ. Σ. Ἀναγρ-ωτόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

«Αἰθνή».—Ποιητὴς Πελοποννησίου, Γ. Κα-ζάνης, Δημοσφ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίνα Πα-πανδρίου, (εἰς ἄνεν ὀνόματος), Κ. Α. Καμαρῶς, Θεόδ. Β. Καραπάνος, Τὸν Οἰκονόμου, Ἐλένη Ν. Βαρθολομαῖ, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώρ. Ι. Μανθῆλος, Ἀριστομένης Ι. Παπαναστασίου, Χαρ. Χ. Ἀποστολ-δης, Σουλ. Σ. Κοντινίου, Νικ. Α. Παρθενίου, Ἀντων. Α. Στωκίτης, Μενέ. Δ. Ρουκονιάτης, Δημήτρης Ι. Λαμῆρα, Ι. Ν. Λαμῆρα, Ἀμ. Γ. Βαχάκης, Π. Ν. Παυλοῦλος, Πότμ Γ. Σέ-ρον, Γ. Δ. Ἀργυρίου, Ι. Λαζαρίδης, Ἰωάν. Η. Νασίου, Δημ. Καλλινός, Μαρία Π. Κρήνη, Ἡ. Α.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΟ ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Ἀχμέτ Ριζά βέης

Μωχαμέτ Ἀλή-Πασᾶς Φαδὴλ

Ἀχμέτ Σαΐδ βέης

Ναζήμ ἐφένδης

Σεζάγης βέης

[Ἴδε Σελίδα 4ην]

Ἡ ζωὴ εἶνε ἐπιστήμη, εἰς τὴν
ὅποιαν οὐχὶ μὲν ἀπλοῖ ἐρασι-
τέχναι διὰ τὰ φθάσωμεν δὲ εἰς τὴν
τελείαν γνῶσιν αὐτῆς, δὲν ὑπάρχει
ἕως ἄλλο μέσον ἀπὸ τοῦ τὰ χυοὶς
τὸ αἷμα τῆς καρδίας του.

Κάρμεν-Σύλβα

Οὐδέποτε βαρύνεται κανεὶς τὴν
ζωὴν, μολονότι δυνατόν νὰ βαρυνθῇ
τὸν ἑαυτὸν του.

Κάρμεν-Σύλβα

Ὅσον περισσότερον ζῇ κανεὶς,
τόσον περισσότερον φοβεῖται μήπως
καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς καταλήξῃ νὰ
γίγῃ ἡ τελευταία καὶ χειροτέρα του
ἀπογοήτευσις. Κάρμεν-Σύλβα.

Κ

Ἡ ἀπλουτέρα ἀλήθεια εἶνε πολυ-
πλοκωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς γυναικός.
Κάρμεν-Σύλβα

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

[Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Τράκα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως]

Εἶνε προτιμὴν νὰ προσπαθῇ νὰ
καταστήσῃτε εὐλητοὶ τὴν γλῶσσαν
σας εἰς τοὺς ἄλλους, ἂν προῶτον
οἱ δὲν μάθετε τὴν ἰδικὴν των.

Κάρμεν-Σύλβα

Κ

Ἡ πέτρα εἶνε μία σεβαστὴ κυρία,
πρὸς τῆς ὁποίας ὅλοι εὐσεβεῖς
ὑποκλίνονται, χωρὶς νὰ ἐρωτήσωσιν
ἂν τὸ παρελθὸν τῆς ἡο ἀρεμίας.

Κάρμεν-Σύλβα

Κ

Τὸ εὐπαθὲς σας μένος, ὅπως τὴν
πέτραν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐνδεκνότερον
τὸ διακρίνον οἱ κατώτεροί σας παρὰ
οἱ ἴσοι πρὸς ὑμᾶς. Κάρμεν-Σύλβα

Κ

Δὲν εἶνε ἀληθές, ἀρὰ γε, οἱ με-
ρικοί γονεῖς θέλουν νὰ τιμωρήσωσιν
τὰ τέκνα των διὰ τὴν κακὴν ἀγω-
γὴν, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ οἶδοι τὰ ἐδι-
δάξαν. Κάρμεν-Σύλβα

Κάρμεν-Σύλβα

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΛΑΪΣ, Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ

ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Η "ΛΑΪΣ", ΕΙΝΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΗΔΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ "ΜΥΡΣΙΝΗ"

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ
ΛΑΪΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ